

Ηλίας - Αριθμός Δεκατέσσερα

Η Προφητική Παραλληλία: Από τους Μιλλεριτικούς στο Future for America εν Πνεύματι Ηλία

Jeff Pippenger
2023-10-21

Κατά τον καιρό του τέλους, το 1798, το προφητικό μήνυμα του ποταμού Ουλάι των κεφαλαίων οκτώ και εννέα του Δανιήλ αποσφραγίσθηκε, και ο William Miller ανεγέρθηκε με το πνεύμα και τη δύναμη του Ηλία, για να αναγγείλει την εγγύτητα της κρίσεως του Θεού.

Στον Γουίλλιαμ Μίλλερ και στους συνεργούς του δόθηκε να κηρύξουν την προειδοποίηση στην Αμερική. Η χώρα αυτή έγινε το κέντρο του μεγάλου Αντβεντικού κινήματος. Εδώ ήταν που η προφητεία του μηνύματος του πρώτου αγγέλου βρήκε την αμεσότερη εκπλήρωσή της. Τα συγγράμματα του Μίλλερ και των συνεργατών του μεταφέρθηκαν σε μακρινές χώρες. Όπου είχαν διεισδύσει ιεραπόστολοι σε ολόκληρο τον κόσμο, εστάλησαν τα χαρμόσινα αγγέλματα της ταχείας επιστροφής του Χριστού. Παντού εξαπλώθηκε το μήνυμα του αιώνιου ευαγγελίου: «Φοβήθητε τον Θεόν και δότε δόξαν εις αυτόν· διότι ήλθεν η ώρα της κρίσεως αυτού». The Great Controversy, 368.

Κατά τον καιρό του τέλους, το 1989, αποσφραγίσθηκε το προφητικό μήνυμα του ποταμού Χιττεκέλ των κεφαλαίων δέκα έως δώδεκα του Δανιήλ, και το Future for America εγέρθηκε με το πνεύμα και τη δύναμη του Ηλία για να αναγγείλει την εγγύτητα της κρίσεως του Θεού.

Οι Μιλλεριτιστές ανήγγειλαν την έναρξη της κρίσεως, και το Future for America ανηγγέλλει την ολοκλήρωση της κρίσεως. Το προφητικό πλαίσιο των Μιλλεριτιστών ήταν οι δύο ερημωτικές δυνάμεις του παγανισμού, ακολουθούμενες από τον παπισμό. Το προφητικό πλαίσιο του Future for America είναι οι τρεις ερημωτικές δυνάμεις του παγανισμού, ακολουθούμενες από τον παπισμό και έπειτα από τον αποστάτη Προτεσταντισμό.

Οι Μιλλεριτικοί άρχισαν ως Φιλαδελφείς και μεταβλήθηκαν σε Λαοδικείς. Το Future for America άρχισε ως Λαοδικείς και μεταβαίνει σε Φιλαδελφείς. Η μετάβαση των Μιλλεριτικών από τη Φιλαδέλφεια στη Λαοδικεία συνδεόταν με τον θάνατο του Ηλία και το μήνυμά του περί του όρκου του Μωυσή. Η μετάβαση του Future for America συνδέεται με τον θάνατο και την ανάσταση του Ηλία και του Μωυσή στην Αποκάλυψη ένδεκα.

Κατά την έναρξη της κρίσεως το 1844, οι Μιλλερίτες είχαν εκπληρώσει το έργο του Ηλία στο Όρος Κάρμηλος. Κατά το κλείσιμο της κρίσεως, κατά τον νόμο της Κυριακής, το κίνημα του Future for America θα έχει εκπληρώσει το έργο του Ηλία στο Όρος Κάρμηλος. Στην ιστορία των Μιλλεριτών, τα τρία ορόσημα της προφητείας των εξήντα πέντε ετών, τα οποία προσδιορίζονται στο Ησαΐας κεφάλαιο επτά, εδάφιο οκτώ, επαναλήφθηκαν, όταν δύο έθνη ενώθηκαν μαζί ως ένα έθνος για να εγκαθιδρύσουν το προτεσταντικό κέρασ του θηρίου της γης της Αποκάλυψης δεκατρία. Στην ιστορία του Future for America, τα τρία ορόσημα των αυτών εξήντα πέντε ετών επαναλαμβάνονται, όταν δύο έθνη συνέρχονται για να σχηματίσουν το κέρασ του

Ρεπουμπλικανισμού, το οποίο λαλεί ως δράκων.

Η πρώτη από εκείνες τις τρεις οροθετικές στιγμές στην προφητική ιστορία του Future for America ήταν ο καιρός του τέλους το 1989. Η δεύτερη ήταν η 11η Σεπτεμβρίου 2001 και η τρίτη θα είναι ο επικείμενος νόμος της Κυριακής. Στη Μιλλεριτική ιστορία η ακολουθία των οροθετικών στιγμών που προσδιορίζονται στο Ησαΐας επτά ήταν αντεστραμμένη σε σχέση με την ακολουθία των οροθετικών στιγμών στην ιστορία του Ησαΐα. Στην ιστορία του Future for America η ακολουθία ευθυγραμμίζεται με την πρώτη αναφορά των εξήντα πέντε ετών, αν και στο τέλος δεν υπάρχει πλέον κανένα στοιχείο χρόνου. Από τις 22 Οκτωβρίου 1844, κάθε εφαρμογή προφητικού χρόνου αποτελεί σατανική πλάνη.

Η προφητική δικαίωση για τη διατήρηση της ακολουθίας των τριών οροσήμων, όπως αυτά εκτίθενται στο Ησαΐας επτά, σε αντιδιαστολή προς την αντεστραμμένη τάξη τους στη Μιλλεριτική ιστορία, βασίζεται εν μέρει στον κανόνα της πρώτης μνείας. Η σειρά των εξήντα πέντε ετών μνημονεύεται για πρώτη φορά στο Ησαΐας επτά, και μολονότι δεν υπάρχει πλέον το στοιχείο του χρονικού διαστήματος των εξήντα πέντε ετών, όταν η τελική εκπλήρωση της προφητικής ιστορίας που παριστάνεται με εκείνα τα έτη λαμβάνει χώρα στο κίνημα του τέλους, τα τρία ορόσημα εξακολουθούν να προσδιορίζονται και διατηρούν τη σειρά που έχουν στην ιστορία του Ησαΐα.

Μια δεύτερη αιτιολόγηση για τη διατήρηση της πρώτης σειράς των οροσήμων είναι η σχέση με τη Μιλλεριτική ιστορία, κατά την οποία εκπληρώθηκαν τα εξήντα πέντε έτη, καθώς και η συνέχεια που έχει το Μιλλεριτικό κίνημα με το κίνημα του Future for America. Η Μιλλεριτική ιστορία ήταν η αρχή και το Future for America είναι το τέλος.

Το κίνημα των Μιλλεριτών έληξε το 1863, όταν άρχισε η νομίμως οργανωμένη Εκκλησία των Αντβεντιστών της Εβδόμης Ημέρας. Στο σημείο εκείνο, ο αγγελιαφόρος του Ηλία, ο οποίος είχε φθάσει κατά τον καιρό του τέλους το 1798, όταν αποσφραγίσθηκε το όραμα του ποταμού Ουλάι, εσιωπήθη και εσφραγίσθη. Το 1989, κατά τον καιρό του τέλους, όταν αποσφραγίσθηκε το όραμα του ποταμού Χιδδεκέλ, ο αγγελιαφόρος του Ηλία επέστρεψε.

Μια τρίτη δικαιολόγηση για τη διατήρηση της αρχικής ακολουθίας των οροσήμων βρίσκεται στη γραμμή της προφητείας που αναφέρεται στο θηρίο της γης και στα δύο κέρατά του. Στη Μιλλεριτική ιστορία, δύο έθνη ενώθηκαν για να σχηματίσουν το κέρας του Προτεσταντισμού. Στην ιστορία του Future for America, τα δύο κέρατα του αποστάτη Προτεσταντισμού και του αποστάτη Ρεπουμπλικανισμού θα ενωθούν για να σχηματίσουν το ένα έθνος που είναι «εικόνα του», και επίσης «εικόνα προς» το θηρίο. Τα δύο έθνη που συνέρχονται στην τελική ιστορία για να σχηματίσουν το ενιαίο κέρας εκκλησίας και κράτους, φθάνουν σε εκείνη την εκπλήρωση κατά τον νόμο της Κυριακής.

Όταν η εικόνα του θηρίου αναπτυχθεί πλήρως, η ολοκλήρωσή της επιβεβαιώνεται από την ικανότητά της να επιβάλει τον νόμο της Κυριακής. Η ανάπτυξη εκείνης της εικόνας είναι μια διαδικασία χρόνου, αλλά το χάραγμα του θηρίου είναι ένα σημείο στον χρόνο. Ο χρόνος της ανάπτυξης της εικόνας παριστάνεται από τα σαράντα έξι έτη κατά τα οποία ανεγείρετο ο ναός, από το 1798 έως το 1844. Το Δημοκρατικό κέρας ανεγείρει έναν θρησκευτικοπολιτικό ναό κατά τη χρονική περίοδο κατά την οποία αναπτύσσεται η εικόνα του θηρίου.

Η διαμόρφωση της εικόνας του θηρίου άρχισε προφητικώς στις 11 Σεπτεμβρίου 2001. Η κρίση εκείνη σηματοδότησε την έλευση του Patriot Act, το οποίο σηματοδότησε τη μεταβολή του Συνταγματικού δικαίου από την αρχή του αγγλικού δικαίου στην αρχή του ρωμαϊκού δικαίου. Το αγγλικό δίκαιο βασίζεται στην αρχή ότι ο άνθρωπος είναι αθώος έως ότου αποδειχθεί ένοχος, ενώ το ρωμαϊκό δίκαιο βασίζεται στην αρχή ότι ο άνθρωπος είναι ένοχος έως ότου αποδειχθεί αθώος.

Ο πολιτικός ναός που ανεγείρεται από την 11η Σεπτεμβρίου 2001 έως τον κυριακάτικο νόμο απεικονίζεται επίσης με τον σχηματισμό της εικόνας του θηρίου. Ο προφητικός χρόνος δεν έχει πλέον εφαρμογή, επομένως τα σαράντα έξι έτη κατά τα οποία το κέρασ του Προτεσταντισμού ανήγειρε τον πνευματικό ναό απεικονίζουν μια περίοδο, όχι ένα χρονικό σημείο, κατά την οποία το κέρασ του Ρεπουμπλικανισμού ανυψώνει τον θρησκευτικοπολιτικό του ναό.

Οι τρεις κύριες δικαιολογήσεις για την εφαρμογή της ίδιας ακολουθίας των τριών οροσήμων των εξήντα πέντε ετών που παριστάνονται στο Ησαΐας επτά είναι οι εξής: πρώτον, ο κανόνας της πρώτης μνείας· 742 π.Χ., 723 π.Χ. και 677 π.Χ., δηλαδή δεκαεννέα έτη ακολουθούμενα από σαράντα έξι έτη. Στη Μιλλεριτική ιστορία συνέβαινε το αντίθετο· 1798, 1844 και 1863, δηλαδή σαράντα έξι έτη ακολουθούμενα από δεκαεννέα έτη.

Η δεύτερη δικαίωση είναι η συνέχεια του μηνύματος σχετικά με τον ρόλο και το έργο του Ηλία. Ο Ηλίας έφθασε κατά τον καιρό του τέλους το 1798, όταν το βιβλίο του Δανιήλ αποσφραγίστηκε (Δανιήλ 8:14), και κατόπιν έφθασε στην αναμέτρηση στο Όρος Κάρμηλος από το 1840 έως το 1844, και έπειτα σφραγίστηκε μαζί με τη θεολογία του εθίμου και της παραδόσεως το 1863. Ο Ηλίας έφθασε και πάλι κατά τον καιρό του τέλους το 1989, όταν το βιβλίο του Δανιήλ αποσφραγίστηκε. Προφητικώς πορεύθηκε έως την 11η Σεπτεμβρίου 2001, όπου αρχίζει η αναμέτρηση του Όρους Κάρμηλος, για να καταλήξει μόνον στον επικείμενο νόμο της Κυριακής. Η συνέχεια του ρόλου και του έργου του Ηλία υποστηρίζει την ακολουθία των οροσήμων που προσδιορίζονται στο Ησαΐας επτά.

Το συμφραζόμενο των δύο κεράτων του θηρίου της γης υποδεικνύει ότι αμφότερα τα κέρατα μεταβαίνουν από δύο εξουσίες σε μία, μία στην αρχή και μία στο τέλος της έκτης βασιλείας της βιβλικής προφητείας. Όταν οι δύο ράβδοι είτε της αρχής είτε του τέλους συνάγονται και ενώνονται σε ένα έθνος, παριστάνονται ως οικοδομούσες είτε έναν πνευματικό ναό στην αρχή είτε έναν θρησκευτικο-πολιτικό πνευματικό ναό στο τέλος. Ο παραπονημένος ναός είναι εικόνα του παπικού ναού, όπου ο πάπας κάθεται στον ναό του Θεού, ανακηρύσσοντας εαυτόν ότι είναι Θεός.

Όταν οι Ηνωμένες Πολιτείες μιλήσουν ως δράκων με τον νόμο της Κυριακής, θα εκπληρώνουν ακριβώς εκείνη την εικόνα, διότι θα έχουν οικοδομήσει έναν παραχαραγμένο ναό, όπου η εκκλησία και το κράτος θα είναι ενωμένα σε μία ράβδο, και η εκκλησία θα έχει τον έλεγχο αυτής της σχέσεως.

Στο έβδομο κεφάλαιο του Ησαΐα, ο προφήτης Ησαΐας πήρε τον γιο του για να διακηρύξει το μήνυμα προς τον βασιλιά Άχαζ κοντά στον υδραγωγό της άνω δεξαμενής, στον αγρό του λευκαντή.

Τότε είπε ο Κύριος προς τον Ησαΐα: Ἐξέλθε τώρα εἰς συνάντησιν τοῦ Ἄχαζ, συ καὶ ὁ Σααριασοῦβ ὁ υἱός σου, εἰς τὸ ἄκρον τοῦ ὑδραγωγείου τῆς ἄνω δεξαμενῆς, ἐπὶ τῆς οδοῦ τοῦ ἀγροῦ τοῦ γναφέως. Ησαΐας 7:3.

Ἡ λέξις «shearjashub» σημαίνει «ένα υπόλοιπο θα επιστρέψει». Το υπόλοιπο του αρχικού κινήματος των Μιλλεριτών επέστρεψε στο κίνημα του Future for America το 1989. Ο Ησαΐας και ο υἱός του αντιπροσωπεύουν μια αρχή και ένα τέλος, μέσω της μεταξύ τους σχέσεως ως πατέρα και υἱού. Μεταδίδουν τὸ πνεῦμα τοῦ Ηλίου, τὸ ὁποῖο ἐπρόκειτο νὰ επιστρέψει τὶς καρδιές τῶν πατέρων πρὸς τὰ τέκνα καὶ τὶς καρδιές τῶν τέκνων πρὸς τοὺς πατέρες. Ο Ησαΐας ἐκήρυττε ἕνα μῆνυμα τοῦ Ηλίου πρὸς τὸν ἀσεβὴ βασιλέα Ἄχαζ. Μεταξὺ ἄλλων ἀσεβῶν πράξεων, ὁ Ἄχαζ εἶναι γνωστός διότι ἐκλείσει τὶς λειτουργίες τοῦ ἀγιαστηρίου καὶ ἀνήγειρε στὴ θέση τοῦ ἕνα ἀντίγραφο ἀσσυριακοῦ ναοῦ.

Εἴκοσι ἐτῶν ἦτο ὁ Ἄχαζ ὅταν ἀρχισε νὰ βασιλεύει, καὶ ἐβασίλευσεν δεκαεξὶ ἐτῆ εἰς Ἱερουσαλήμ, καὶ δὲν ἐπράξε τὸ εὐθές ἐνώπιον Κυρίου τοῦ Θεοῦ αὐτοῦ, ὡς Δαβὶδ ὁ πατὴρ αὐτοῦ. Ἀλλὰ περιεπάτησεν εἰς τὴν οδὸν τῶν βασιλέων τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ μάλιστα ἔκαμε τὸν υἱὸν αὐτοῦ νὰ περάσῃ διὰ τοῦ πυρός, κατὰ τὰ βδελύγματα τῶν ἐθνῶν, τὰ ὁποῖα ὁ Κύριος ἐξέβαλεν ἀπ’ ἐμπροσθεν τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ. Καὶ ἐθυσίαζε καὶ ἐθυμία εἰς τοὺς ὑψηλοὺς τόπους, καὶ ἐπὶ τῶν λόφων, καὶ ὑπὸ παν δένδρον κατὰφυτον. Τότε ὁ Ρεσὶν βασιλεὺς τῆς Συρίας καὶ ὁ Φεκά υἱός τοῦ Ρεμαλία, βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ, ἀνέβησαν εἰς Ἱερουσαλήμ διὰ πόλεμον· καὶ ἐπολιόρκησαν τὸν Ἄχαζ, ἀλλὰ δὲν ἠδυνήθησαν νὰ ὑπερισχύσουν κατ’ αὐτοῦ. Κατ’ ἐκείνον τὸν καιρὸν ὁ Ρεσὶν βασιλεὺς τῆς Συρίας ἀνέκτησεν τὴν Ἐλάθ εἰς τὴν Συρίαν, καὶ ἐξέβαλε τοὺς Ἰουδαίους ἀπὸ τὴν Ἐλάθ· καὶ οἱ Σύροι ἤλθον εἰς Ἐλάθ καὶ κατώκησαν ἐκεῖ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης. Τότε ὁ Ἄχαζ ἀπέστειλε πρέσβεις πρὸς Θεγλαθφελασάρ, βασιλέα τῆς Ἀσσυρίας, λέγων, Ἐγὼ εἶμαι δούλος σου καὶ υἱός σου· ἀνάβηθι καὶ σώσόν με ἐκ τῆς χειρὸς τοῦ βασιλέως τῆς Συρίας καὶ ἐκ τῆς χειρὸς τοῦ βασιλέως τοῦ Ἰσραὴλ, οἵτινες ἐπανίστανται ἐναντίον μου. Καὶ ὁ Ἄχαζ ἔλαβε τὸ ἀργύριον καὶ τὸν χρυσόν, τὸν εὐρεθέντα ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Κυρίου καὶ ἐν τοῖς θησαυροῖς τοῦ οἴκου τοῦ βασιλέως, καὶ ἀπέστειλεν αὐτὰ ὡς δῶρον πρὸς τὸν βασιλέα τῆς Ἀσσυρίας. Καὶ ὁ βασιλεὺς τῆς Ἀσσυρίας ἐπήκουσεν εἰς αὐτόν· διότι ὁ βασιλεὺς τῆς Ἀσσυρίας ἀνέβη ἐναντίον τῆς Δαμασκού, καὶ ἔλαβεν αὐτήν, καὶ μετώκισε τοὺς κατοικοὺς αὐτῆς εἰς Κιρ, καὶ ἐφόνευσε τὸν Ρεσὶν. Καὶ ὁ βασιλεὺς Ἄχαζ ὑπῆγεν εἰς Δαμασκόν διὰ νὰ συναντήσῃ τὸν Θεγλαθφελασάρ, βασιλέα τῆς Ἀσσυρίας, καὶ εἶδεν θυσιαστήριον, τὸ ὁποῖον ἦτο ἐν Δαμασκῷ· καὶ ὁ βασιλεὺς Ἄχαζ ἀπέστειλε πρὸς Ουρίαν τὸν ἱερέα τὸ σχῆμα τοῦ θυσιαστηρίου καὶ τὸ σχέδιον αὐτοῦ, κατὰ πάσαν τὴν κατασκευὴν αὐτοῦ. Καὶ ὁ Ουρίας ὁ ἱερεὺς ὠκοδόμησε θυσιαστήριον κατὰ πάντα ὅσα ὁ βασιλεὺς Ἄχαζ ἀπέστειλεν ἐκ Δαμασκού· οὕτω ὁ Ουρίας ὁ ἱερεὺς ἔκαμεν αὐτό, πρὶν ἔλθῃ ὁ βασιλεὺς Ἄχαζ ἐκ Δαμασκού. Καὶ ὅταν ὁ βασιλεὺς ἤλθεν ἐκ Δαμασκού, εἶδεν ὁ βασιλεὺς τὸ θυσιαστήριον· καὶ ἐπλησίασεν ὁ βασιλεὺς εἰς τὸ θυσιαστήριον καὶ προσέφερε ἐπ’ αὐτοῦ. Καὶ ἔκαυσε τὸ ὀλοκαύτωμα αὐτοῦ καὶ τὴν ἐξ ἀλεύρου προσφορὰν αὐτοῦ, καὶ ἐξέχεε τὴν σπονδὴν αὐτοῦ, καὶ ἐρράντισε τὸ αἶμα τῶν εἰρηνικῶν θυσιῶν αὐτοῦ ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον. Καὶ τὸ χάλκινον θυσιαστήριον ἐπίσης, τὸ ὁποῖον ἦτο ἐνώπιον τοῦ Κυρίου, μετέφερε ἀπὸ τοῦ προσώπου τοῦ οἴκου, ἀπὸ τοῦ μέσου μεταξύ τοῦ θυσιαστηρίου καὶ τοῦ οἴκου τοῦ Κυρίου, καὶ ἔθεσεν αὐτό εἰς τὸ βόρειον μέρος τοῦ θυσιαστηρίου. Καὶ ὁ βασιλεὺς Ἄχαζ προσέταξεν εἰς Ουρίαν τὸν ἱερέα, λέγων, Ἐπὶ τοῦ μεγάλου θυσιαστηρίου κάε τὸ πρῶτον ὀλοκαύτωμα καὶ τὴν ἐσπερινὴν ἐξ ἀλεύρου προσφορὰν, καὶ τὴν ὀλοκαύτωσιν τοῦ βασιλέως

και την εξ αλεύρου προσφοράν αυτού, μετά του ολοκαυτώματος παντός του λαού της γης και της εξ αλεύρου προσφοράς αυτών και των σπονδών αυτών· και ράντισον επ' αυτού παν το αίμα του ολοκαυτώματος και παν το αίμα της θυσίας· το δε χάλκινον θυσιαστήριον θέλει είσθαι δι' εμέ διά να ερωτώ δι' αυτού. Και έκαμεν ο Ουρίας ο ιερεύς κατά πάντα όσα προσέταξεν ο βασιλεύς Άχαζ. Και ο βασιλεύς Άχαζ απέκοψε τα περιθώρια των βάσεων, και αφείρεσε τον λουτήρα απ' αυτών· και κατεβίβασεν την θάλασσαν από των χαλκίνων βοών, οι οποίοι ήσαν υποκάτω αυτής, και έθεσεν αυτήν επί λιθοστρώτου. Και την στεγασμένην στοάν του σαββάτου, την οποίαν είχαν οικοδομήσει εν τω οίκω, και την έξωθεν είσοδον του βασιλέως, μετέβαλεν από του οίκου του Κυρίου εξαιτίας του βασιλέως της Ασσυρίας. 2 Βασιλέων 16:2-18.

Ο βασιλιάς της Ασσυρίας αντιπροσωπεύει τον βασιλιά του βορρά, ο οποίος αποτελεί σύμβολο του παπισμού. Ο πονηρός βασιλιάς Άχαζ ήταν ο κυριολεκτικός ηγέτης του Ιούδα, της κυριολεκτικής ένδοξης γης. Όταν ο Ησαΐας και ο γιος του τον συνάντησαν στον υδραγωγό της άνω δεξαμενής, κοντά στον αγρό του γναφέα, με το μήνυμα ότι ένα υπόλοιπο θα επέστρεφε, ο πονηρός βασιλιάς βρισκόταν στην κρίση ενός εμφυλίου πολέμου μεταξύ του βορρά και του νότου. Μέσα σε εκείνη την κρίση, απέρριψε το μήνυμα που προσφέρθηκε από τον Θεό μέσω του προφήτη Ησαΐα και στράφηκε προς τον κυριολεκτικό βασιλιά του βορρά για προστασία.

Το σκηνικό του Ησαΐα επτά απεικονίζει έναν ηγέτη της ένδοξης πνευματικής γης, ο οποίος, σε καιρό εμφυλίου πολέμου, στρέφεται προς τον παπισμό για συμμαχία, αντί να στραφεί προς τον Θεό. Η αποστασία του Άχαζ εναντίον του Θεού παριστάνεται με το ότι επισκέπτεται τον βασιλιά του βορρά και κατασκευάζει ένα πρότυπο του ναού του θεού του βασιλιά του βορρά, και αποστέλλει το πρότυπο του ναού στον αρχιερέα στην Ιερουσαλήμ, ο οποίος κατόπιν ανήγειρε ένα αντίγραφο του παραχαραγμένου ναού μέσα στον ιερό χώρο του αγιαστηρίου του Θεού. Ο πονηρός βασιλιάς Άχαζ αντιπροσωπεύει το κράτος, και η συνεργασία του αρχιερέα αντιπροσωπεύει έναν συνδυασμό εκκλησίας και κράτους.

Αυτή η κατά γράμμα αποστασία αντιπροσωπεύει την αποστασία του ηγέτη της ένδοξης πνευματικής γης, ο οποίος αναπαράγει τη λατρευτική υπηρεσία του παπισμού (του βασιλέως του βορρά) και αναστέλλει την αληθινή λατρεία του αγιαστηρίου του Θεού. Η αποστασία του Άχαζ αντιπροσωπεύει την ηγεσία των Ηνωμένων Πολιτειών, η οποία ανεγείρει έναν πλαστό ναό στην ένδοξη γη, ο οποίος αποτελεί αντίγραφο του ναού του βασιλέως του βορρά.

Το προφητικό πλαίσιο του Ησαΐα επτά αντιπροσωπεύει την αρχή των εξήντα πέντε ετών του θηρίου της γης και, αμεσότερα, την περίοδο του τέλους του θηρίου της γης. Υπάρχει πολύ φως που μπορεί να αντληθεί από το προφητικό πλαίσιο του Ησαΐα επτά, αλλά στο παρόν σημείο απλώς χρησιμοποιούμε την αρχή ότι ο Χριστός απεικονίζει το τέλος ενός πράγματος με την αρχή ενός πράγματος. Εδώ κάνουμε αυτή την εφαρμογή, όχι τόσο για να εμβαθύνουμε στις συνέπειες του ιστορικού πλαισίου του Ησαΐα επτά. Επισημαίνουμε ότι όταν το κέρας του αποστατημένου Ρεπουμπλικανισμού ενώνεται με το κέρας του αποστατημένου Προτεσταντισμού, αυτό αποτελεί αναπαράσταση της ανέγερσης ενός πλαστού ναού.

Η ανέγερση του παραχαραγμένου ναού, ο οποίος είναι διαμορφωμένος κατά το πρότυπο του ναού του βασιλέως του βορρά, αντιπροσωπεύει την περίοδο κατά την οποία σχηματίζεται η εικόνα του

θηρίου, και αποτελεί τη μεγάλη δοκιμασία για τον λαό του Θεού, διά της οποίας θα κριθεί η αιώνια μοίρα τους.

«Ο Κύριος μου έδειξε καθαρά ότι η εικόνα του θηρίου θα σχηματισθεί πριν κλείσει η περίοδος της χάριτος· διότι αυτή πρόκειται να είναι η μεγάλη δοκιμασία για τον λαό του Θεού, μέσω της οποίας θα αποφασισθεί η αιώνια μοίρα τους.»

«Αυτή είναι η δοκιμασία που πρέπει να περάσει ο λαός του Θεού προτού σφραγιστεί. Όλοι όσοι απέδειξαν την αφοσίωσή τους προς τον Θεό τηρώντας τον νόμο Του και αρνούμενοι να δεχθούν ένα νόθο σάββατο, θα παραταχθούν υπό το λάβαρο του Κυρίου Θεού Ιεχωβά και θα λάβουν τη σφραγίδα του ζώντος Θεού. Εκείνοι που εγκαταλείπουν την αλήθεια της ουράνιας προελεύσεως και δέχονται το κυριακάτικο σάββατο, θα λάβουν το χάραγμα του θηρίου» The Seventh-day Adventist Bible Commentary, τόμος 7, 976.

Οι Αντβεντιστές της Εβδόμης Ημέρας, οι οποίοι είναι ο λαός του Θεού της Λαοδίκειας, έχουν μία «μεγάλη δοκιμασία» που λαμβάνει χώρα πριν κλείσει ο καιρός της δοκιμασίας. Είναι «η δοκιμασία» την οποία πρέπει να περάσουν «προτού σφραγιστούν». Η σφραγίδα του Θεού και το κλείσιμο του καιρού της δοκιμασίας λαμβάνουν χώρα κατά τον νόμο της Κυριακής. Η διαμόρφωση της εικόνας του θηρίου λαμβάνει χώρα σε μία περίοδο που οδηγεί προς και κορυφώνεται στον νόμο της Κυριακής. Η εικόνα του θηρίου και η διαμόρφωσή της είναι μία αλήθεια που θα αποφασίσει την αιώνια μοίρα μας. Η διαμόρφωση εκείνης της εικόνας έχει απεικονιστεί ως η συνένωση δύο ράβδων ώστε να γίνει ένα έθνος. Η συνένωση των δύο ράβδων συμβαίνει στην αρχή της ιστορίας των Ηνωμένων Πολιτειών και κατόπιν πάλι στο τέλος της. Δύο ράβδοι ενώθηκαν στην αρχή για να εδραιώσουν το προτεσταντικό κέρασ, και δύο ράβδοι ενώνονται στο τέλος για να εδραιώσουν το ρεπουμπλικανικό κέρασ.

Στην αρχική ιστορία από το 1798 έως το 1844, ανεγέρθηκε ο ναός του Προτεσταντικού κέρατος. Δεκαεννέα έτη αργότερα, ο πρώτος Ρεπουμπλικανός πρόεδρος του Ρεπουμπλικανικού κέρατος ελάλησε ως αρνίον, και, πράττοντας τούτο, άρχισε τη διαδικασία της ελευθερώσεως των δούλων, αλλά αυτό του στοίχισε τη ζωή του. Το Αρνίον του Θεού απέθανε επί του σταυρού για να ελευθερώσει το ανθρώπινο γένος από τη δουλεία της αμαρτίας, αλλά αυτό του στοίχισε τη ζωή του. Ο σταυρός είναι η Διακήρυξη της Χειραφετήσεως. Στην ιστορία κατά την οποία το Ρεπουμπλικανικό κέρασ ελευθέρωνε τους δούλους, το Προτεσταντικό κέρασ απέρριψε την προφητεία της δουλείας. Στην ιστορία του νόμου της Κυριακής, όταν το Ρεπουμπλικανικό κέρασ επανιδρύει την πνευματική δουλεία, το Προτεσταντικό κέρασ θα κηρύττει το μήνυμα που ελευθερώνει τους αιχμαλώτους.

Ο τελευταίος πρόεδρος του ρεπουμπλικανικού κέρατος του θηρίου της γης θα μιλήσει ως δράκων, και όταν το πράξει, το αληθινό προτεσταντικό κέρασ θα υψωθεί ως σημαία. Αυτό προτυπώνεται στα δύο κέρατα της κυριολεκτικής και πνευματικής Μηδοπερσικής Αυτοκρατορίας. Η κυριολεκτική Μηδοπερσική Αυτοκρατορία ήταν η δεύτερη βασιλεία της βιβλικής προφητείας, και η έκτη βασιλεία της βιβλικής προφητείας είναι η πνευματική Μηδοπερσική Αυτοκρατορία. Στο βιβλίο του Δανιήλ, ο κριός της Μηδοπερσίας είχε δύο κέρατα, όπως και οι Ηνωμένες Πολιτείες, αλλά το δεύτερο κέρασ ανέβηκε τελευταίο.

Τότε ύψωσα τους οφθαλμούς μου και είδον, και ιδού, εστάθη έμπροσθεν του ποταμού ένας κριός, ο οποίος είχε δύο κέρατα· και τα δύο κέρατα ήσαν υψηλά· αλλά το ένα ήτο υψηλότερον από το άλλο, και το υψηλότερον ανέβη τελευταίον. Δανιήλ 8:3.

Στην προφητική ιστορία του θηρίου της γης και των δύο κεράτων του, το προτεσταντικό κέρας ταυτοποιήθηκε πρώτο, αλλά, αντί να αναβεί και να ολοκληρώσει το έργο, υποχώρησε στην έρημο της λαοδικειακής τύφλωσης. Στην ιστορία κατά την οποία το Ρεπουμπλικανικό κέρας μιλά ως δράκων και θεσπίζει τον προσεχώς ερχόμενο νόμο της Κυριακής, το αληθινό προτεσταντικό κέρας θα υψωθεί επιτέλους ως σημαία. Μόνον εκείνοι οι λαοδικειακοί Αντβεντιστές της Εβδόμης Ημέρας που αναγνωρίζουν τη δοκιμασία την οποία αντιπροσωπεύει ο σχηματισμός της εικόνας του θηρίου θα λάβουν τη σφραγίδα του Θεού όταν λήξει ο καιρός της δοκιμασίας. Το μήνυμα που προσδιορίζει αυτή τη διαδικασία δοκιμασίας αποσφραγίζεται τώρα για όποιον επιθυμεί να ωφεληθεί δι' αυτού.

Και προσήλθεν ό Ήλιος πρòς πάντα τòn λαòn και είπεν· "Έως πότε χωλαίνετε μεταξύ δύο φρονημάτων; εάν ό Κύριος είναι Θεός, ακολουθεíte αυτόν· εάν δè ό Βάαλ, τότε ακολουθεíte αυτόν. Και ό λαός δέν απεκρίθη πρòς αυτόν λόγον. Α' Βασιλέων 18:21.